

Des dels disset anys que la Mari Carmen Peña, néta i filla d'empresaris, es dedica al món del transport, que sempre l'havia fascinat. Així les coses, és clar que els seus pares la van ajudar molt per triomfar en aquest ram, però també ho és que ja fa temps que aquesta dona és al capdavant d'Inter-trans España S.L., i que quan només en tenia vint-i-un ja va fundar la seva pròpia empresa.

D'aquesta manera, la nostra protagonista recorda que els inicis no van ser fàcils en absolut, i per explicar-ho hi afegeix dues raons que considera també fonamentals. D'una banda, hi havia la competència que suposaven les empreses d'ambit nacional per a una firma de nivell comarcal i central de recaders com la que llavors representava la Mari Carmen, i de l'altra, el fet que la majoria de les empreses del sector estiguessin dirigides per homes: **"Et tracten com un bitxo raro."**

Tot plegat li va portar més d'un disgust. **"Les empreses no es refien de tu si no és per explotar-te"**, diu, reconeixent, això sí, que **"seure en una taula una noia jove amb homes de cinquanta anys no es presta gaire a un tracte comercial, per a ells"**. Els seus problemes amb col·legues masculins, però, van arribar a nivells impensables: **"Et trepitjaven per on podien."** Fins i tot va haver de sentir comentaris molt desagradables: **"Deien que per a mi era fàcil aconseguir un client simplement pel fet de ser dona, tot això amb un doble sentit."**

Quant a tot això, la Mari Carmen entén que, **"en general, el ram del transport no és valorat per les cases comercials i els fabricants"**, i opina que l'actitud dels transportistes vers les dones que s'introdueixen en el seu sector és una mena de **"revenge"** pel tracte que reben per part de les empreses per a les quals treballen: **"Les empreses no valoren els transportistes i el transportista home no valora la transportista dona."** D'altra banda, imagina que tractant-se d'una feina dura la tradició ha provocat que els transportistes siguin majoritàriament homes.

En un altre ordre de coses, val a dir que resulta trist pensar en la poca valoració que mereix, per a la gent en general, aquesta feina, tenint en compte que tots els productes que consumim ens arriben gràcies a aquells camioners que, setmana rera setmana, recorren cents de quilòmetres per arribar a casa nostra. Sense anar més lluny, la Mari Carmen recorda que **"l'única vegada que es va fer cas als transportistes va ser l'any 1991, amb una vaga que va provocar molts problemes a nivell de subministrament"**. En circumstàncies normals, en canvi, **"el transportista sempre té la culpa de tot."**

La xarxa viària és un altre dels obstacles que impedeixen el transportista dur a terme la seva tasca adequadament: **"Caldria que es facilités l'entrada i la sortida de Barcelona als camions de les empreses que estem ubicades a la ciutat."** Afortunadament, els convenis asseguruen si més no una bona situació als treballadors, mitjançant mesures com poden ser les limitacions en les càrregues, la borsa de vacances i els ajuts per als estudis dels fills. Es tracta, per tant, d'una feina dura i sacrificada, però amb uns drets mínims garantits que representen una despesa important per a l'empresari.

Això no obstant, res no ha impedit que la Mari Carmen obrís els horitzons de la seva empresa, de manera que Inter-trans España S.L. disposa en aquests moments de dues sucursals, la de Barcelona i una altra a Andorra, en col·laboració amb un andorrà. És clar que continua treballant amb homes l'actitud dels quals ha seguit dificultant la seva trajectòria, fins al punt que va haver de **"partir peres"** amb el seu soci fa uns anys. Ella està convençuda, però, que el secret de l'èxit de moltes empresàries són **"les armes amagades que els homes no coneixen"**, i que la dona no ha d'aspirar a ser com l'home perquè tots som **"diferents"**.

Tornant a la història de la nostra protagonista, el cas és que va seguir endavant sola, amb Inter-trans, per acabar obrint-se camí en països d'arreu del món. Així, la Mari Carmen pot sentir-se orgullosa de comptar en l'actualitat amb una gran empresa, i del fet que haver-se introduït en el sector molt jove li hagi proporcionat un ampli coneixement del món del transport: **"No penso que ningú sàpiga carregar els camions ni millor ni pitjor que jo."** Aquesta dona domina des de les qüestions pràctiques del negoci fins a qualsevol de les gestions administratives i burocràtiques que aquest implica. Admet, tanmateix, que totes aquestes qüestions constitueixen un conjunt molt complex, perquè se n'ocupi una sola persona.

D'aquesta manera, l'empresària disposa de cinc treballadors a Barcelona i set a Andorra, sense incloure el personal del magatzem de distribució i els xofers, i fins i tot pot afegir que actualment se sent molt a gust treballant amb els homes de Inter-trans España S.L. i és que, tot i els problemes que hem comentat anteriorment, la fascinació d'aquesta dona per la seva feina no té límits: **"És un món molt maco. Cada dia fas una cosa diferent."**

Això no obstant, ella mateixa desmitifica la visió romàntica que el cinema i altres mitjans de comunicació ens donen del món dels camioners: **"Això ja s'ha perdut. Ara el que més compta són els números i els papers."** És clar que la manera de treballar dins l'empresa de la nostra protagonista i, en general, en totes, ha variat molt: **"Abans tot es feia a mà i potser era més maco, però s'ha d'admetre que la introducció d'avenços com la informàtica i les eines de magatzem ens faciliten molt la tasca."**

La Mari Carmen, tanmateix, se'ns mostra com una romàntica empedreïda quan lamenta, en aquesta mateixa línia de canvis, que s'estigui perdent la figura del **"recader"**, un ofici molt entranyable que tendeix a desaparèixer sota el pes de les grans empreses. I encara resulta més romàntic que la nostra protagonista conegués el seu actual marit, en Jordi, a través de l'empresa, ja que ell, també empresari, és un dels seus clients.

El matrimoni, finalment, reconeix que a causa dels horaris professionals als quals tots dos estan subjectes no resulta fàcil portar una vida familiar ortodoxa. **"Diuen que cuino molt bé -afirma la Mari Carmen-, però no tinc temps i, a més, les feines de casa no són la meva afició."** La seva afició, la seva vocació en definitiva, tal com ens ha demostrat, és el món del transport i dels negocis. I amb aquesta inquietud, estem convençuts que Inter-trans España S.L. arribarà molt lluny.

Mari Carmen Peña - Barcelona (el Barcelonès)